

Gimnasium

Nr. 16 Aprilie 2011

Revistă editată de Școala Nr. 3 Slobozia

Din cuprins:

- ✓ Imaginea timpului
- ✓ Proiectele noastre
- ✓ Primăvara
- ✓ Vara

- ✓ Paște
- ✓ Știați că...
- ✓ Ghicitori
- ✓ Rebus

Casetă redacției:

Coordonatori: inv. Mihai Emil,
prof. Negroiu Ioana
prof. Petranici Diana,
prof. Bătrâncea Victoria

Colectiv redacțional:

Elevi: Zaharia Denisa - cls. a VI-a C, Ștefan Florentina - cls. a VI-a C,
Paraschiv Mălina - cls. a VI-a C, Raicu George - cls. a VI-a C

Profesori: Neagu Drăguța, Cristea Elaria, Georgescu Norelia, Mirică Maria, Nicula Mariana,
Moroiu Maria, Nae Florica, Manea Georgeta, Neculai Fănela, Neculai Ion, Zamfirache Ioana,
Stoicescu Elisabeta, Lungu Gheorghe, Vasile Georgeta, Turcu Ionelia, Dragomirescu Anișoara,
Dinu Sorana, Dobre Emilia, Ionescu Maria, Râncă Nicoleta, Tudorie Alina

Coperta I: Eleva BĂDIC ANAMARIA, clasa a VIII-a B

Coperta IV: Eleva ION CARMEN, clasa a VII-a A

**Cu sprijinul echipei manageriale: director prof. CILIBEANU ONORIU VALENTIN
director adj. prof. MARIN FLOARE**

Amintiri

Acum mulți ani pășeam emoționată în clasa cu perdelele albastre, de la parter, unde m-a întâmpinat domnul învățator.

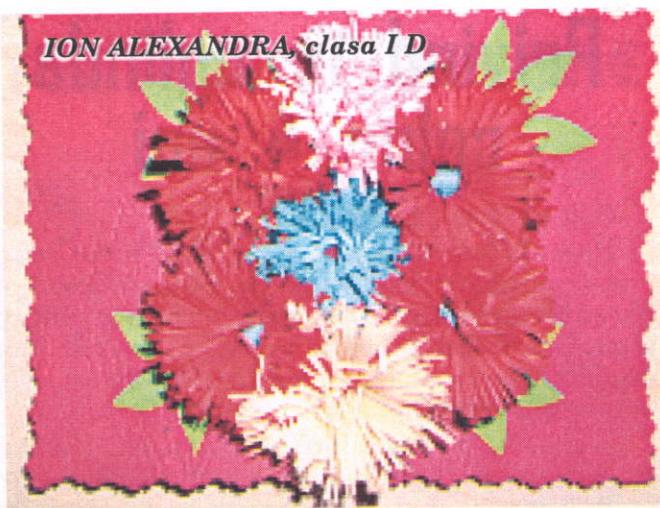
Era prima mea zi de școală! Încet, încet m-am obișnuit și am început să fiu fascinată de lecțiile predate de domnul învățator, de orele de muzică și de desen. Ștui că nu îmi plăcea matematică! Cel mai mult îmi plăcea să desenez și să pictez. Am participat la multe concursuri de desen, iar prima mea expoziție personală am organizat-o pe holul școlii, unde am expus desene și picturi.

Îmi amintesc de poezile mele, o joacă de cuvinte, poezii care au fost publicate în primul număr al revistei școlii, alături și de câteva desene.

Cu drag mi-aduc aminte de cei patru ani de școală, ani minunați, în care m-am format și în care am fost susținută și încurajată să-mi urmez visul – acela de a desena!

Și iată că, după mulți ani, visul mi s-a împlinit! Am ales artele plastice, pentru că am simțit că

ION ALEXANDRA, clasa I D

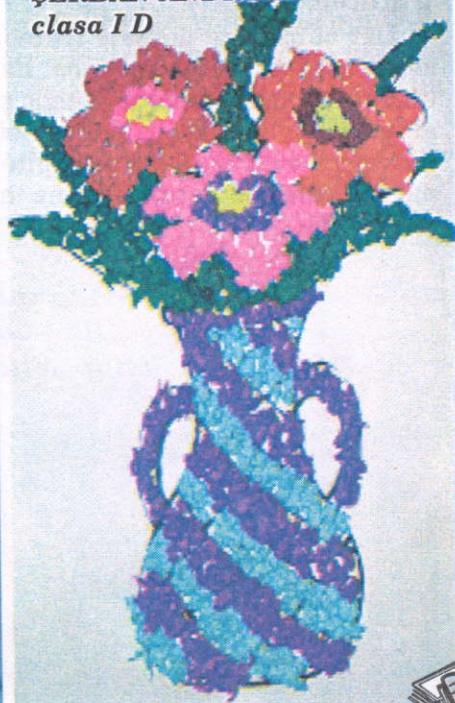

prin tot ce fac, prin fiecare urmă a creionului pe hârtie, cu fiecare urmă de tuș sau de culoare, îl pot face pe privitor să simtă că trăiește într-o lume fantastică, armonioasă și nepervertită, chiar dacă această stare ține cât o clipire, atât pentru a privi un tablou!

La final, vreau să fac o urare tuturor: elevi, cadre didactice, părinți:

“Să purtați mereu în suflet merii în floare!”

Sandu Alexandra Irina
Studentă anul II la Universitatea de Artă
„Nicolae Grigorescu“ București,
Facultatea de Arte Plastice,
secția Grafică

SERBAN ANDREEA
clasa I D

FLOREA ALEXANDRA, clasa a V-a D

TOLOS BIANCA, clasa a III-a C

Privind în oglinda celor 4 ani

Deja au trecut patru ani...

Da, au trecut, căci se pare că timpul zboară cu o viteză uluitoare... și tocmai de aceea cred că îmi pare atât de ciudat să vorbesc despre mine, colegii și profesorii mei de acum patru ani... totul îmi este atât de proaspăt în minte, încât parcă-aș vorbi despre ce s-a întâmplat ieri.

Scoala Nr. 3 a fost dintotdeauna locul unde au prins aripi și de unde și-au luat zborul foarte mulți tineri cu minti sclipitoare, ce s-au dovedit a fi stâlpi de bază ai societății. Pe mine însă, pe atunci, mă înspăimânta, oarecum, măreția școlii pe care toți o pomeneau; școala nu era altceva decât locul în care veneam cu placere, știind că, zi de zi, colegii îmi erau alături pentru mici pozne, iar domnii profesori gata oricând să ofere sfaturi utile și, mai ales, să ne poarte pașii pe cărările cunoașterii.

Am cunoscut, de-a lungul timpului aici, atât bucuria copilariei, căldura prieteniei, blândețea, dar, totodată și exigența cadrelor didactice, gustul competițiilor școlare cu dulci victorii și stimulatoare înfrângeri și, nu în ultimul rând, am învățat să-mi asum responsabilitatea propriilor acte.

A fost o perioadă superbă, perioada sfârșitului copilariei mele, având alături domni profesori remarcabili, o doamnă dirigintă blândă și colegi cu care încă am ramas prietenă, unii fiindu-mi colegi și în liceu.

Dar cum orice poveste frumoasă are un final, aşa și aceasta trebuia să aibă. Este trist că abia în ultimul moment devii nostalnic și îți dai seama ce ai pierdut. Realizezi, totuși, că nu e sfârșitul poveștii, ci doar al unui capitol; dar cu atâta pagini rămase nescrise, cine mai are timp de regrete?!

*Eleva Udrea Alexandra Georgiana,
Clasa a XII-a, Colegiu Național
"Mihai Viteazul" Slobozia*

De vorbă cu un olimpic

Interviu realizat cu eleva Dinu Andra Sabina – premiată la faza națională a Olimpiadei de Limba și Literatura română

1. Cum te simți după întreg concursul?

Sunt foarte fericită, dar sunt și foarte obosită. Acum, când mă gândesc la toate evenimentele care au avut loc în decursul a doar patru zile, cred că a fost într-adevăr un concurs solicitant din toate punctele de vedere.

2. Cum interpretezi subiectele: ușoare sau grele, comparativ cu olimpiada județeană?

Nu pot spune că subiectele au fost foarte grele, însă au avut un grad de dificultate mai mare decât cele pe care le-am rezolvat la etapa județeană. Acestea au fost create pentru a evidenția creativitatea fiecărui participant. Am avut două probe: o probă scrisă și o probă în care trebuia să ne prezentăm talentul de a vorbi, de a comunica.

3. Ce premiu ai câștigat?

Am câștigat premiul al treilea.

4. Te așteptai să iezi locul al treilea?

Sinceră să fiu, nu mă așteptam deloc. Speram să obțin o mențiune și, ca oricare alt participant, mă găndeam și la unul dintre premii. În

momentul în care am văzut tabelul cu numele participanților în ordinea valorică nu credeam că este adevărat ceea ce văd. Îmi calculasem şansele înainte de afișarea punctajelor finale, dar rezultatul a fost incredibil! A fost o adevărată surpriză și încă este.

5. Poți să compari această experiență cu altele din viața ta?

A fost o experiență unică, diferită de oricare alta. Deși organizarea olimpiadei de anul acesta a fost asemănătoare cu cea de anul trecut, iar emoțiile și gândurile ediției anterioare au revenit mai puternice, am avut o perspectivă nouă asupra întregului concurs.

6. Ai vizitat Iașiul?

Da, bineînțeles! Am vizitat multe clădiri și monumente reprezentative ale acestui oraș. Multe mi le-am amintit și am constatat schimbările care au avut loc într-un an: Parcul Copou, Teiul lui Eminescu, muzeul din cadrul parcului Copou, Casa Pogor, Sala Pașilor Pierduți, aflată în incinta Universității „Alexandru Ioan Cuza” și bojdeuca lui Ion Creangă. Am vizitat și locuri noi: Casa „Mihail Sadoveanu”, Grădina Botanică, Teatrul Național și Mitropolia.

7. Rezultatul te ajută pe viitor, în alegerea profesiei?

Nu m-am gândit până acum la acest aspect al participării mele la Olimpiada de Limba Română. Nu știu ce-mi rezervă viitorul. Momentan, privesc limba română ca pe un hobby.

8. Care a fost atmosfera de acolo?

Toate cadrele didactice au încercat să mențină o atmosferă relaxantă, în care să nu se remarce competiția și chiar au reușit. M-am împrietenit cu mulți参与者 from different județe: Sibiu, Bihor, Constanța, Vâlcea, Timiș, Giurgiu, Hunedoara și, bineînțeles, Ialomița.

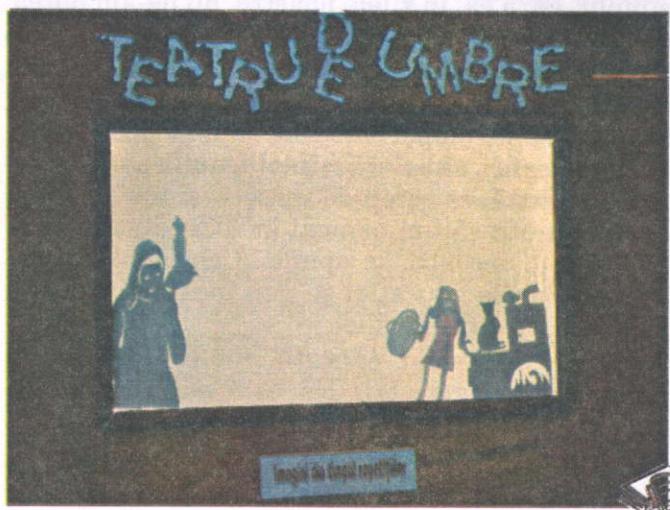
TEATRUL DE UMBRE

În de curiozitate și emoție am participat la punerea în scenă a poveștilor lui Ion Creangă, „Inul și cămeșa” și „Prostia omenească” la Muzeul Național al Agriculturii, în spectacolul „Teatru de umbre la muzeu”. Am interpretat două roluri și în același timp am mânuit o marionetă confectionată din carton, în spatele unui ecran din pânză, luminat de un reflector. Ca spectatori, i-am avut alături și pe câțiva dintre colegii mei. M-am străduit să îmi interpretez rolurile cât mai bine și mi-a reușit. Am fost aplaudați, filmăți, fotografați, ni s-au luat interviuri, am primit diplome. Adevărate vedete!

Aș vrea să mai repet această experiență, mai ales că am aflat că teatrul de umbre, cunoscut și ca „Teatru de umbre chinezesc”, a fost considerat primul procedeu de animație. Se pare că acest gen de teatru ar fi apărut pentru prima dată în India, apoi importat de chinezi și dezvoltat din punct de vedere tehnic. De la teatrul de umbre și până la desenele animate de astăzi, n-a mai fost decât un pas.

**Elev Buzoianu Dan
Clasa a III-a D**

„Le petit chaperon rouge” Așa se intitulează

noua noastră scenetă pentru spectacolul de la Palatul Copiilor, în cadrul Francofoniei 2011. Față de anul trecut am evoluat mult. De la o simplă scenetă de amatori, la o parodie în toată regula.

Și totuși, despre ce e vorba? Sigur vă întrebați, nu? Ei, bine... În acest an am decis să mai schimbăm puțin stilul. Mica, drăgălașa și mult iubita Scufița Roșie revine, cu cel mai fioros lup întâlnit până acum, cu sfaturile înțelepte ale mamei și ale gingesei Scufițe Verzi, povestea capătă o întorsătură complet neașteptată. Am adăugat o notă în plus de umor, iar sub îndrumări atente am facut sala să se ridice în picioare!

Scufița Roșie nu suportă ideea de a fi mâncată, lupul nu vrea să moară, așa că un povestitor

DESPRE EDUCATIE...

Educația... Ce am putea spune despre ea? Este simplu. Fără ea, în zilele noastre, nu ne-am putea descurca!

În primul rând, primim educația de la părinți. Încă de mici, învățăm ce este permis să facem și ce nu, cum să ne comportăm când stăm la masă, când avem musafiri, să salutăm întotdeauna persoanele mai în vîrstă, ca semn de respect, și multe altele care ne ajută să fim oameni în societatea în care trăim. Nu degeaba se spune „Cei șapte ani de acasă”. Bazele educației se pun încă de la vîrste fragede, în cadrul familiei.

În al doilea rând, educația ne este oferită de învățători și profesori. Nu este suficient să fi manierat și bine crescut, ci și să ai un bagaj bogat de cunoștințe. Tocmai de aceea venim noi, cinci

O nouă reușită

iscusit în meserie schimbă cursul poveștii...

Acum, Scufița Roșie, și cea mai bună prietenă a ei, Scufița Verde, pornesc spre bunica bolnavă, pregătite să-i joace lupului o festă de zile mari, outravindu-l! Dar iarăși personajele sunt nemulțumite și intervine povestitorul.

În sfârșit, cele două Scufițe devin niște adolescente de oraș, gata să apară pe marele ecran, iar lupul, un băiat normal... cu o mașină anormală. și cei trei o pornesc distrați la discotecă, unde petrec pe cinste, mulțumiți de întorsările pe care le-a tot primit povestea, spre groaza naratorului, obosit și stresat de atâtea răsturnări de situație.

Dupa luni întregi de repetiții, îndrumați de aproape de doamna noastră profesoară de franceză, „nouă” autoare a cărții, am dat o reprezentare inedită, în fața unui public mai mult decât încântat, mort de râs până în final!!

Și eforturile sunt recompensate! Anul acesta suntem mândri să spunem că avem Locul II, o performanță față de anul trecut. Foarte încântați, am decis să nu renunțăm, așa că anul viitor vom reveni cu o scenetă de neuitat. Dar până atunci, profităm încă o dată pentru a-i mulțumi sincer doamnei profesoare că am ajuns aici, doamna fără de care nu eram pe podium...

**Elevele clasei a VII-a D
Crețu Ioana și Măchiță Miruna**

zile pe săptămână, la școală. Lucrurile învățate și informațiile primite ne vor ajuta, mai mult ca sigur, în viitoarea noastră profesie. Fie că vrem să devenim doctori, fie avocați, tot ceea ce descoperim în școală ne aduce cu un pas mai aproape de a fi niște oameni de succes în viață.

În concluzie, educația este cel mai frumos dar pe care îl primim, cu toate că unii nu știu să se bucure de el și nu îl apreciază. Trebuie să fim mândri că putem avea acces la o educație, deoarece mulți copii de vîrstă noastră nu au posibilitatea de a o dobândi. Cu toții avem dreptul la educație, trebuie, însă, numai să știm să o primim...

**Eleve Crețu Ioana Cezara
Clasa a VII-a D**

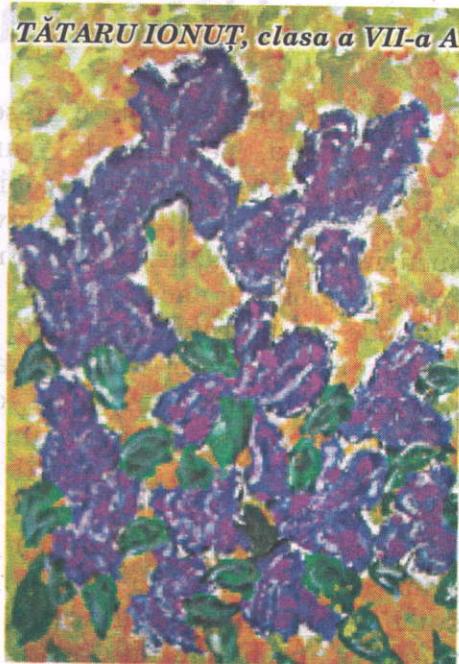
BREAZU RODICA, clasa a V-a A

DOAMNA

Draga mea învățătoare
Parcă-i sora mea cea mare,
Este omul ce ne-nvață
Cum să reușim în viață.

Să scriem și să citim,
Să fim cinstiți, să ne iubim
Cum să ne purtăm în lume
Ne învață lucruri bune.

*Eleva Tudorici Andreea
Clasa I B*

TĂTARU IONUT, clasa a VII-a A

Ce facem noi în timpul liber?

Timpul liber este acea perioadă pe care o aşteptăm cu nerăbdare pentru a lăsa datorile şi obligaţiile de elev deoparte şi a ne îndrepta atenţia spre ceea ce simţim noi că ne relaxează şi ne bineîmpărătează. Să nu înțelegem greşit această noţiune: nu ne facem teme, nu citim, toată ziua lenevim. Din contră, ne facem un program care să ne dezvolte spiritul de iniţiativă şi să ne întărească convingerea că suntem stăpâni pe noi, fără a depăşi ceea ce ne este permis.

Cu alte cuvinte, în timpul liber putem să practicăm o mulțime de activități. Acestea poate fi eficient utilizat de noi, copiii, pentru repaus, odihnă, dar şi pentru activități care să ne solicite inteligență, energia şi să ne dea satisfacția unor lucruri realizate prin forțe proprii.

Timpul liber este binevenit după o zi grea, cu program fix de trezire, de dus şi de venit de la școală şi nu întotdeauna, pentru mulți, comod.

Pentru unii dintre noi, timpul liber se limitează la străzile cartierului, în parcul cel mai apropiat, în familie sau la televizor.

Pentru că tot veni vorba despre televizor, mi-am adus aminte de un articol pe care l-am citit

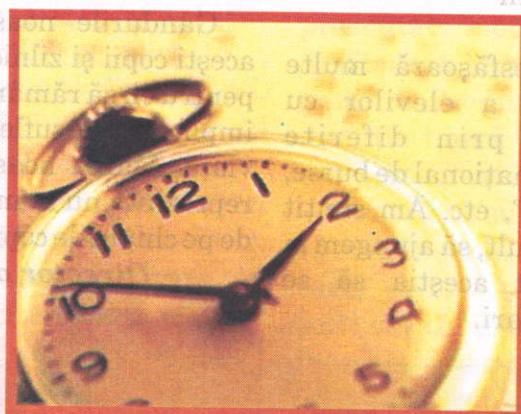
într-un ziar şi în care se spunea că "Televizorul nu trebuie să fie dădaca electronică a copiilor". Am stat şi m-am gândit la sensul acestei afirmații. Am ajuns la concluzia că majoritatea timpului liber este petrecut de noi în fața televizorului şi a calculatorului. Astăzi, acestea au devenit aproape membri ai familiei, într-un fel "părinții copiilor".

Să nu înțelegem că părinții nu se mai preocupă de noi, ei au şi aşa destule responsabilități, iar noi trebuie să învățăm să ne folosim de acest moment de relaxare într-un mod cât mai eficient.

În timpul liber, noi, copiii, putem afla noutăți şi putem acumula cunoștințe în mod agreabil. Putem recurge la cititul de cărți din biblioteca personală sau împrumutate, la colecționarea unor obiecte interesante, vizitarea unor muzee, expoziții sau ieșind la spectacol fie singuri, fie cu prietenii sau familia.

Să căutăm deci, ca în timpul nostru liber să citim povesti pentru ca lumea să pară mai frumoasă şi să ne îmbogățim sufletul dăruind şi celor din jur optimismul nostru.

*Eleva Vasile Nicoleta Alexandra
Clasa a VI-a A*

Și școala este familia ta!

Afi profesor este o meserie pe cât de grea, pe atât de frumoasă. Grea, pentru că lucrezi cu copii, cu suflete de om, fiecare reprezentând un univers aparte cu bucuriile și necazurile lui. Frumoasă este această profesie dacă reușești să ajungi la sufletele acestor copii, îi înțelegi și îi ajuți să se formeze ca și caractere, ca personalități.

Dascăl cu har este acela care nu doar instruiește, transmite un volum de cunoștințe elevului, ci îl și educă, îl formează ca om.

Nu poti să fii indiferent la problemele copiilor! Și acestea sunt multe, mai ales în aceste vremuri: probleme de ordin finanțier, de separare de părinții care sunt plecați în străinătate, probleme ale vârstei, ale stimei de sine, emotionale.

Intr-o zi, a intrat la mine în birou un elev măruntel și firav, slăbuț, tras la față și cu o voce încreată, îngrijorată și m-a întrebat dacă au venit bursele... În acel moment am simțit toată drama aceluia copil. Nu era nevoie de alte cuvinte în plus.

În școala noastră se desfășoară multe activități de întrajutorare a elevilor cu dificultăți, defavorizați prin diferite conjuncturi. Există un sistem național de burse, Programul „Cornul și lăptele”, etc. Am simțit însă că trebuie să facem mai mult, să ajungem la sufletul acestor copii, încât aceștia să se dezvolte fără griji de oameni mari.

Astfel, împreună cu câțiva colegi am conceput Proiectul „**ȘI ȘCOALA E FAMILIA TA!**”, în cadrul Proiectului Parteneriat pentru educație! Granturi pentru școli în dificultate finanțat de Fundația Soros România.

Am câștigat acest proiect propunându-ne ca scop: „Atenuarea diferențelor dintre copii defavorizați și cei din alte categorii, prin facilitarea accesului acestora la mijloace de informare, prin implicarea în activități care le îmbogățesc cunoștințele deprind abilități practice cunosc istoria județului și își mențin sănătatea.”

Grupul țintă este format din 90 de elevi defavorizați din școala noastră care provin din familiile cu părinții șomeri părinții plecați la muncă în străinătate și elevi din familiile care nu au niciun venit.

Prin activitățile desfășurate în cadrul proiectului, vom aduce zâmbetul pe chipurile acestor copii și vom sensibiliza mult persoane care ar putea să dăruiască, să fie alături de școală, de copiii care au atât de nevoie la această vârstă.

Gândurile noastre curate sunt alături de acești copii și zilnic încercăm să fim un exemplu pentru ei, să rămânem în amintirea lor ca dascăl împlicați cu sufletul în pregătirea lor pentru viață. Marea noastră împlinire și satisfacție se reprezintă nu numai notele mari, ci și zâmbetele de pe chipurile copiilor pe care îi educăm.

Director adjunct prof. Marin Floare
Școala Nr. 3 Slobozia

GENERATIA ECO

Gândește global... Acționează local!

Lumina soarelui... adierea vântului... cântecul păsărelelor... mireasma îmbietoare a florilor, toate aceste valori neprețuite ale mediului înconjurător ne-au determinat să le apreciem și să ne implicăm în diferite activități de voluntariat în favoarea naturii în cadrul proiectului „Generația Eco” din cadrul programului mondial Eco-Școala.

Noi, elevii Școlii Nr.3, considerăm că voluntariatul îl avem în suflet simțindu-ne utili și asumându-ne responsabilități, încercând să cunoaștem problemele comunității în care trăim.

Încă din anul 2006, când în școală noastră s-au pus bazele proiectului „Generația Eco”, ne-am dedicat, în limita timpului disponibil, întreaga putere de muncă în vederea realizării a căt mai multor activități benefice societății. Elevii, căt și cadrele didactice, au desfășurat numeroase acțiuni menite să contribuie la sporirea cunoștințelor, dar și a spiritului civic al tuturor celor implicați. Avantajele participării școlii noastre în programele ECO au fost: îmbunătățirea calității mediului în școală și în împrejurimile acesteia, valorificarea deșeurilor reciclabile, dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre elevi, conștientizarea problemelor de mediu și crearea unui comportament ecologic.

În cadrul proiectului „Generația Eco” s-au derulat mai multe activități pe teme ECO: drumeții în împrejurimile orașului care au avut ca scop stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea împrejurimilor orașului și pentru studiul naturii, expoziții de artă plastică care și-au propus să sublinieze ideea de mediu curat și protejat, activități de ecologizare a împrejurimilor școlii, a parcului E14 și a lacului Amara. Apa, care pentru noi reprezintă un izvor de viață a fost și nucleul unei acțiuni realizată de Ziua Mondială a Apei.

Pentru a determina elevii și pentru a crea o

concurență constructivă între clase, acestea au fost monitorizate de cadrele didactice și de Comitetul ECO pe școală pentru stabilirea claselor fruntașe în clasamentul claselor ECO.

Toate acțiunile desfășurate în școală noastră în ultimii doi ani au fost prezentate la întâlnirea Comitetului ECO pe școală cu reprezentanți ai Centrului Carpato Danubiano Pontic (CCDG) și ai Fundației de Educație pentru Mediul Înconjurător, în luna martie, pentru menținerea Steagului Verde în școală noastră și a statutului de Eco Scoală. Le-am prezentat modul în care noi, elevii, am desfășurat diverse activități care au venit în ajutorul mediului, după care am purtat o discuție liberă a cărei temă principală a fost comportamentul într-o școală ECO.

Pentru că suntem o școală ECO și ne dorim să rămânem așa, am recâștigat Steagul Verde care, pentru noi, reprezintă amprenta unei școli curate în care învață copii disciplinați și interesați de mediul înconjurător.

Copiii sunt un grup țintă important pentru educația mediului, deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor.

FII ECONOM, FII ORDONAT, PASTREAZĂ MEDIUL CURAT!

Elevi Andrei Alexandra, Anghel Monica, Bădic Anamaria, Marin Alina

Clasa VIII-a B

A P A

Băutura cea mai bună
Este apa de izvor.
Peste pietre apa curge,
Murmurând încetisor.
O beau oameni și-animale,
Ea e limpude mereu.
De ea, capul nu te doare.
Și nu-ți face trupul greu.

Elev Deciu Robert, Clasa a V-a C

BUJOREANU BIANCA, clasa a II-a B

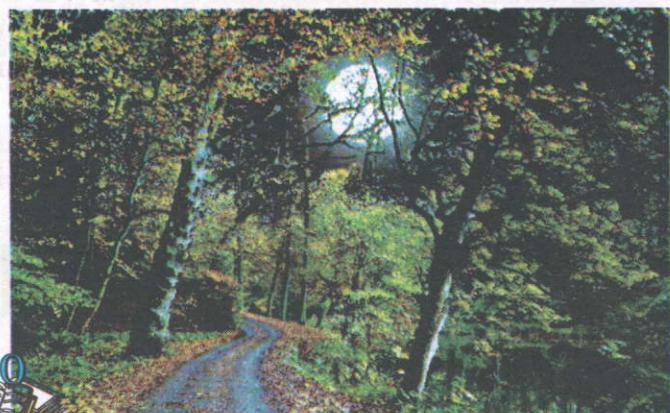
STANCIU IRINA, clasa a VII-a B

BOŞTINĂ ALEXANDRA, clasa a II-a D

Misterele pădurii

Este o noapte înnorată. Mantia plumburie acoperă cerul argintiu. Luna plină domină cerul și pare că ar avea desenată o zână pe ea. În pădure tăcerea e de mormânt. Dintr-o dată, ceva spulberă liniștea. Un tufiș parcă se mișcă. Un lup rănit caută ajutor. Luna parcă îl urmărește. O scară strălucitoare de marmură coboară pe pământ. Pe ea coboară zâna de pe Lună, împreună cu supușii săi care-i duceau trena de mătase. Este bălaie, ochii seamănă cu două albăstrele, iar tenul este alb ca spuma laptelui. Zâna a văzut lupul rănit și a încercat să-l ajute, însă n-a reușit. I-a dat o pulbere magică ca să-i mai aline durerile și a plecat să caute medicul pădurii.

Când s-a întors, lupul era pe moarte, dar acesta nu era ca orice lup, el era blând și bun. Se răniște încercând să salveze un mielușel din ghiarele fratelui său, un lup fioros. Zâna a venit cu lupoaică, iar aceasta era un fel de medic. L-a tratat, l-a bandajat, iar în cele din urma lupul s-a pus pe picioare. Mama mielușelului salvat de lup nu știa cum să-l răsplătească pentru că i-a salvat copilul. Lupul și mielușelul au deveni prieteni și trăiesc în armonie.

Zâna a plecat, iar în locul scării a rămas pajiște de flori și o coloană în care este sculptată această întâmplare. De atunci, de fiecare dată când lupul își aduce aminte de povestea aceasta, un fluture trimis de zână îi aduce o floare din această pajiște pe care el o duce lupoaciei ce i-a salvat viața.

Povestea aceasta este spusă din generație în generație, pentru ca toate animalele să înțeleagă că trebuie menținut echilibrul în natură.

**Eleva Radu Stefania - clasa a V-a B -
Lucrare premiată la Concursul Ce ne
oferează pădurea?, desfășurat în cadrul
Pojectului Generația-Eco**

Ziua Mondială a Păsărilor

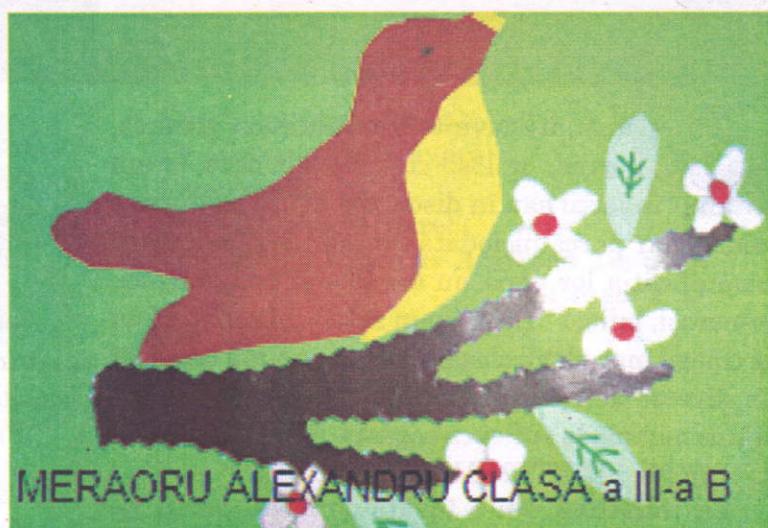
"1 Aprilie!" De fiecare când auzim aceste două cuvinte magice, un zâmbet ghiduș ne luminează chipurile, cu toții gândindu-ne la fel de fel de farse care ar putea înveseli ziua oricui. Dar uităm uneori că tot astăzi, de 1 Aprilie, este Ziua Mondială a Păsărilor și că ar trebui și ele să fie sărbătorite, fie chiar și printr-o mică glumă ce ar putea evidenția importanța lor.

Ziua Mondială a Păsărilor este sărbătorită încă din anul 1906, având la bază Convenția pentru apărarea păsărilor. În România, această zi reprezintă o tradiție încă din perioada interbelică. A fost treptat abandonată în anii 1945-1950, dar a fost reînviată în 1993. Păsările reprezintă un indicator important al sănătății ecosistemelor.

Ia gândiți-vă puțin! Zborul, cântecul și frumusețea păsărilor sunt surse de inspirație și bucurie pentru fiecare om. De ce să nu le răsplătim și noi, măcar o zi pe an? Așa cum fiecare persoană are o zi de naștere, aşa și păsările trebuie să aibă o

zi în care să fie sărbătorite.

În luna martie a anului 1994, Ministerul Învățământului și Științei, în urma solicitării Societății Ornitologice Române, și-a dat acordul pentru organizarea în școli a Zilei Păsărilor. Astfel, în această zi sunt încurajate activități locale, precum: ieșiri în natură pentru a realiza observații ornitologice, prezentări legate de păsări, concursuri de desene și montări de cuiburi. Elevii află că pot ajuta păsările dacă le asigură condiții de cuibărit și de hrănire. Acest lucru nu se realizează doar în rezervații naturale, ci și în

grădina sau în parcul din orașul în care trăim.

Din păcate, unele specii de păsări care erau în trecut dependente de un anumit habitat au dispărut, iar altele au încercat să se adapteze la medii noi de viață. De exemplu, știați că aproape

12% din cele peste 10000 de specii de păsări din lume sunt în pericol să dispară în următorul secol? Supraviețuirea lor depinde de sprijinul dat de către toți oamenii planetei măsurilor de conservare și de protejare ale acestora.

Așa că, pe lângă farsa ta de 1 Aprilie, te invit alături de toți oamenii să dai o aripă de ajutor păsărilor, măcar de ziua lor, pentru că împreună putem zbura cu ele!

Eleva Petre Alexandra
Clasa a VII-a C

Dăruiesc o carte, prietene necunoscut!

Îmi vin în minte cuvintele: mărinimos, generos, altruist, darnic, milos, cuvinte pe care le-am întâlnit în lecții sau în discuțiile avute cu diverse ocazii, dar parcă niciodată nu mi-a fost mai clară semnificația lor până nu am fost și noi „darnici, generosi, miloși”. De ce spun asta? ... Pentru că eu și colegii mei, elevii clasei a III-a A, ne-am implicat în diverse acțiuni umanitare, dar parcă nu ne-a ajuns niciuna la suflet ca aceasta „**ÎȚI DĂRUIESC O CARTE, PRIETENE NECUNOSCUT!**”.

La inițiativa d-nei învățătoare și ajutați de partenerul nostru, Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu”, am dorit să facem o bucurie unor copii care nu au avut norocul nostru, acela de a avea o familie. În ziua de 2 aprilie, „Ziua Internațională a Cărții pentru copii”, doamnele bibliotecare ne-au făcut o vizită la școală și ne-au vorbit despre „importanța cărții și a lecturii în procesul de educație și formare a copilului”, despre lumea minunată a cărților, prezentându-ne mai multe titluri noi - care ne-au stârnit interesul, iar noi, îndrumăți și ajutați de d-na învățătoare am pus în scenă o dramatizare și am organizat o expoziție

cu vânzare, având ca exponate obiecte confectionate de noi cu scopul

de a obține fonduri destinate achiziționării de carte pentru „prietenii noștri necunoscuți” din Centrul pentru copii Valea Plopului, județul Prahova, pe care-i vom vizita în apropierea Sfintelor Sărbători de Paște. Biblioteca ne-a lăudat inițiativa și a dăruit 52 de volume, iar noi am reușit să achiziționăm alte zeci de volume. Suntem mândri și fericiți că prin inițiativa și munca noastră am reușit acest lucru, cu atât mai mult cu cât am sensibilizat parinții și rudele noastre care ni se alătură în această acțiune și vor dona alimente.

Închei cu versurile Elenei Farago pe care le-am învățat de curand și care ne-au folosit ca pildă:

„Căci ei știu că lui Hristos
Îi sunt dragi numai copiii
Cei cu sufletul milos.”

Dorim să mulțumim din suflet celor care au fost alături de noi și le dorim tuturor „Sărbători fericite!”

„Prietene necunoscut”, venim!

Eleva Rusu Andreea
Clasa a III-a A

Semnele primăverii

Primăvara a sosit,
Lunca toată a-nverzit,
Soarele și el zâmbește,
Natura se-nveselește.

Păsările călătoare
Sunt și ele vestitoare.
Au venit din depărtare
Berze, gâște și cocoare.

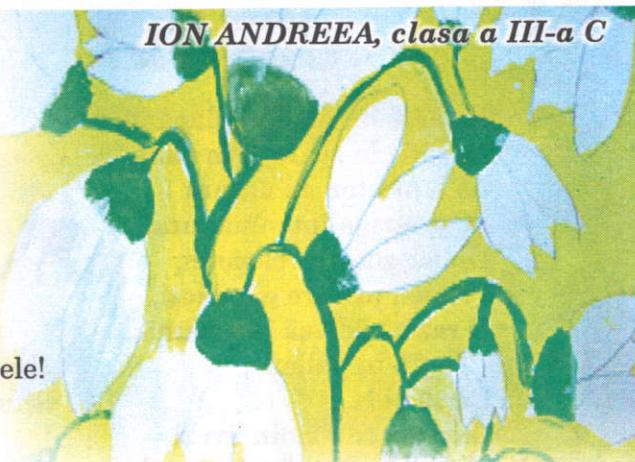
În pădure e-o plăcere
Să mergi după floricele.
Să le-admiri, să le culegi,
În buchete să le legi.

Ghocei și viorele,
Sunteți dragi măicuței mele!
Astăzi eu vă dăruiesc
Celei pe care-o iubesc.

*Eleva Ion Lăcrămioara
Clasa a II-a B*

ION ANDREEA, clasa a III-a C

PRIMĂVARA

Primăvara a venit,
Iarba verde a-ncolțit,
Rândunelele au sosit,
Pomii toți au înflorit.

Găzele au ieșit afară
Că miroase-a primăvară!
Este veselie mare
Copilașii râd în soare!

*Eleva Ianache Andreea Teodora
Clasa I D*

Sosirea primăverii

Este prima zi de primăvară. Ghoceii își saltă lujerul mic, străveziu în mijlocul căruia strălucește floarea albă și curată ca neaua. Mugurii plesnesc sub mânăierea soarelui. Ghoceii strigau după iarnă să se joace cu ei de-a prinselea. Potopul de raze se revârsa pe pământ. Ghoceii se apăteau cu căpșorul lor mic și alb înaintea unei calești de smarald. Din caleașcă coboară o Tânără frumoasă, cu rochia până la pământ, plină de raze calde ale soarelui, flori parfumate, muguri gata să plesneacă. Era... strălucitoare.

Primăvara a văzut o câmpie tristă. Copacii erau uscați și își țineau crengile aplecate. S-a dus acolo și a atins pământul. Atunci, totul s-a înveselit. Pe câmp au apărut miei care zbură fericiti, copii zglobii care se joacă ca mielușei, copaci înmuguriți. Peste tot e doar veselie. Adie vântul Cald de primăvară. Un ghiocel trist se afla pe câmp. Primăvara, de cum l-a zărit, s-a gândit la

flori. În momentul acela, au răsărit multe flori. Ghiocelul, văzând toate acestea, s-a bucurat foarte mult.

Copiii se jucau cu florile, cu animalele. Peste tot sunt flori, verdeată, pomi în floare, zumzet de albine, ciripit de păsărele.

Peste tot e doar veselie. Toți se bucură de venirea primăverii cu toate bunătățile ei.

*Eleva Petre Ramona
Clasa a III-a C*

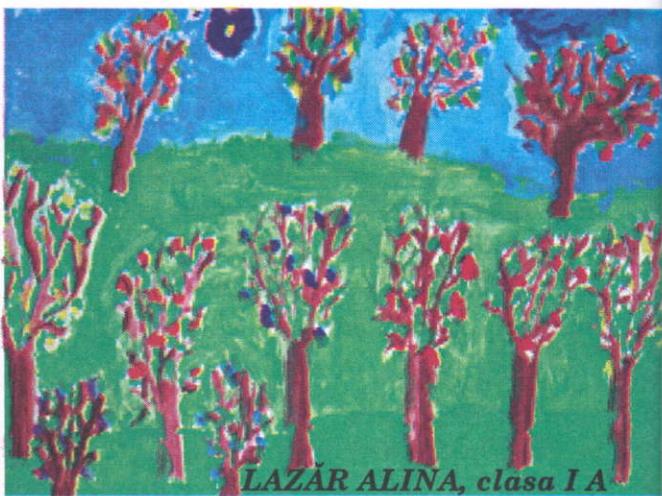

DUTU MIRCEA, clasa a IV-a C

Ghiocelul

De-aș fi un ghiocel plăpând,
Aș râde în soare și în vânt,
Aș fi prieten cu natură
Și aș striga într-oara: ura!
Un joc suav cu clopoței,
Prieteni printre gândacei,
O rază caldă să îmi spună:
- Te țin în palmă,
Ca să vezi
Lumina caldă din livezi,
Un cald salut de rândunele,
Un joc frumos de copăcei
Și mulți alți frați de-a tăi!

*Elev Arion Cristian
Clasa a III-a C*

LAZĂR ALINA, clasa I A

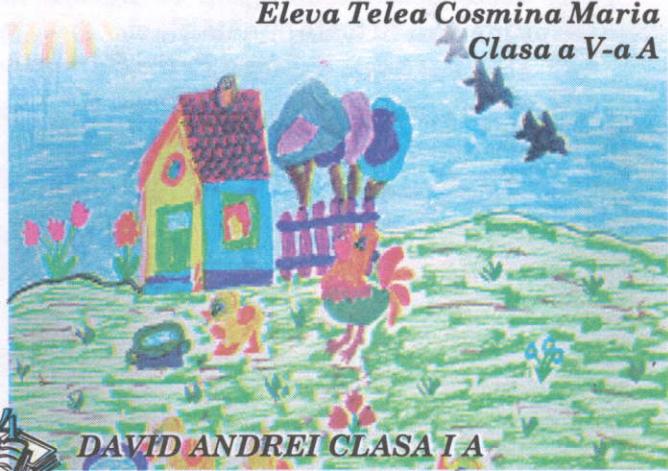
A venit primăvara

A venit primăvara. Pe cerul senin ca safirul, se văd stoluri negre de pasări care se întorc din „Tările Soarelui”. Iarba fragedă a răsărit și formează un covor verde ca de smarald. Florile parfumate și multicolore cheamă fluturii frumoși și albinuțele harnice. Pomii fructiferi sunt încărcați cu flori de un alb immaculat. Părăiașele dezghețate curg de-a lungul văilor, purtând apa rece și limpede ca un cristal. Turmele de mioare sunt scoase la păscut. Piscurile argintii ale munților strălucesc pe bolta cerească. Soarele trimit săgeți calde pe pământul umed.

La lăsarea serii, regina nopții – Luna – înconjurată de miile de servitori – stelele – a pășit ușor, intrând în regatul ei – înaltul cerului.

Peisajul primăverii este atât de frumos, de parcă mâini măiestre și-ar fi luat paleta de culori și l-ar fi pictat.

*Eleva Telea Cosmina Maria
Clasa a V-a A*

DAVID ANDREI CLASA I A

Era o zi frumoasă de primăvară. Zăpada se topise demult. Ghiocelul înflorise deja. Era un cer azuriu și soarele își trimitea razele strălucitoare spre pământul umed.

Rândunica abia sosise din țările îndepartate. Era tare obosită!

Cum o văzu, ghiocelul o întreba:

- De ce ești așa obosită, rândunico ?
- Am zburat zile întregi ca să ajung aici, unde m-am născut.

- Ce-ai văzut în călătoria ta ?

- Am văzut câmpii întinse, dealuri cu livezi și munți cu vârfuri până la cer, păduri, orașe, mări și oceane... Tu pe unde ai călătorit?

- Eu nu plec nicăieri. Stau ascuns sub zăpadă toată iarna și vestesc primăvara.

- Cum faci asta? se miră rândunica.

- Sun din clopoțelul meu alb, pe care îl aud toate vietuioarele pământului.

- Bravo, ghiocelule, ești curajos că înfrunți iarna cea geroasă !

- Mulțumesc, rândunico! Și tu ești curajoasă, înfrunți atâtea pericole în drumul tău.... Ești însă fericită că vezi atâtea lucruri minunate!

- Acum te las, ghiocel. Plec să-mi repar cuibul lăsat singur astătoamnă.

- Spor la treabă, rândunico! Când ai timp, vino să mai stăm de vorbă.

După câteva săptămâni, rândunica și-a adus aminte de ghiocel. Voia să mai stea de vorbă cu el.

Dar la locul sătuit nu mai era niciun clopoțel. Ghiocelul se ofilise, pierise. Oare îl va întâlni în primăvara următoare?

*Eleva Ionescu Eliza
Clasa a II-a B*

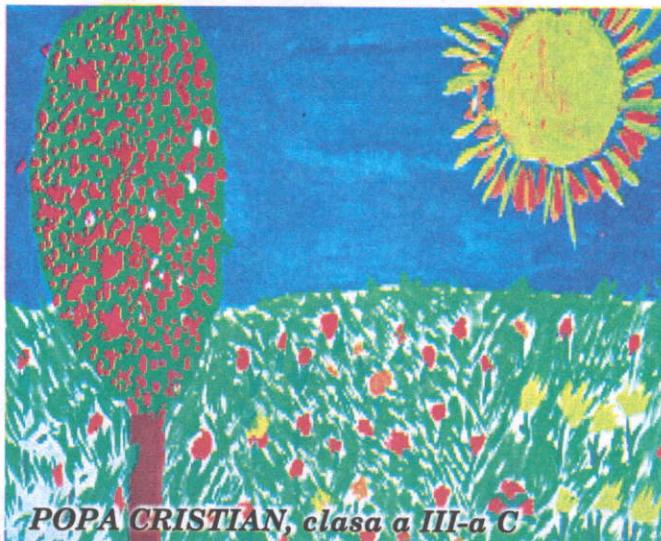
NATURA

Primăvara a sosit
Natura toată a-nverzit.
Albinele s-au înmulțit
Si buburuza a ieșit
În natura reînviată,
Cu straie noi gătită toată!
Păsările călătoare
Încep să-și facă cuibușor
Bețișor, cu bețișor,
Sub soarele strălucitor.

*Elev Buda Cristian
Clasa a III-a B*

DAVID ROBERT, clasa a IV-a A

POPĂ CRISTIAN, clasa a III-a C

FLOREANDARIA, clasa I A

A sosit primăvara!

Mult dorita primăvară
A sosit din nou în țară:
Gâzele ni le-a trezit,
Pomii toți i-a înverzit.

Din omăt topit de soare,
Firavă, iată o floare!
Este chiar un ghiocel,
Clopoțel alb, mititel.

Sub streașina casei mele
Am văzut și rândunele.
Vesele și harnice,
Zidesc cuiburi trainice.

*Elev Dumitru Yani
Clasa a II-a B*

Bucuriile primaverii

Un ghiocel mi-a șișoptit:

- Primăvara a sosit!
De-ntâi martie tu să primești,
O lume plină cu povești!

Ghoceii-ți vor zâmbi,
Tu te vei înveseli!
Un ghiocel să dâruiești,
Primăvara să vestești!

*Eleva Belu Andreea
Clasa a IV-a B*

Anotimpurile

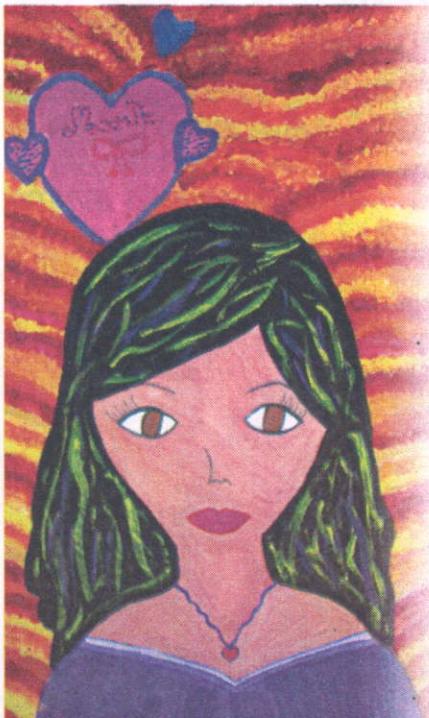
Primăvara a sosit!
Pomii au înmugurit,
Soarele strălucește
și zăpada se topește.

Copiii au ieșit la joacă,
Să se bălăcească-n apă,
Iar, pentru că este vară,
Soarele strălucește afară.

Frunzele au căzut
și s-au aşternut
Ca un covor de toamnă,
Pregătindu-se de iarnă.

Cad fulgii de nea,
Fini ca o catifea,
Iarna a sosit,
Drumuri a înzapezit.

*Eleva Gherman Irina
Clasa a V-a A*

Mama

Chiar dacă cerul se va întuneca,
Eu niciodată nu te voi uita,
Mămica mea cu ochi de stele,
Speranța inimii mele.

Niciodată-n viața mea,
Mamă, nu te voi lăsa.
Chipul tău e scris în stele,
Speranța inimii mele.

*Eleva Bendrea Mihaela
Clasa a V-a A*

Vara

A venit vara zglobie
Și pe deal și pe câmpie,
Cărând în bagajul ei
Bogație de culori.

Soarele cel zâmbitor,
Gândul nostru călător,
O vacanță ca de vis
Este tot ce ne-a promis.

Vară, vară ai venit!
Bucuroși noi te-am primit
Te-am dorit atât de mult
Rămâi, nu pleca curând!

*Eleva Vasilca Alexandra
Clasa a II-a A*

TOMA CATALINA, clasa a V-a A

Lumina caldă

Risipind nori cenușii
Și-aducându-i pe cei moi,
Vara vine pe la noi
Cu zumzete mii și mii.

Cu păr auriu ca grâu,
Ochi albaștri precum cerul,
Florile-i încarcă părul
Și buclele-i curg ca râul.

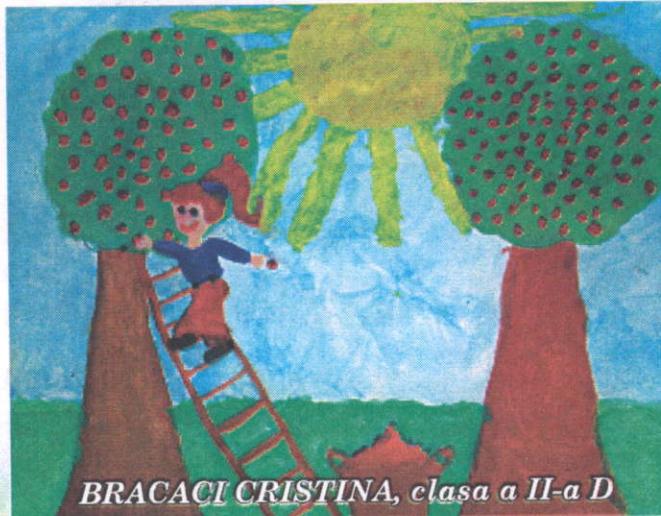
Ea-mprăștie raze de soare,
Încălzind cu drag pământul.
Nici nu vrea să simtă vântul
Și-l alungă-n depărtare.

În curând încep să crească
Fructe multe și legume
Foarte dulci și foarte bune,
Ce poftă o s-o stârnească.

Dar în urma verii oare
Cine vine-n mare grabă?
E vacanța noastră dragă,
Jucăușă, iubitoare.

Dragi copii, ați auzit?
Pregătiți-vă de joc
Și de timpul frumos foc,
Căci vacanța a sosit!

*Eleva Câmpeanu Raluca
Clasa a VII-a B*

BRACACI CRISTINA, clasa a II-a D

Vine vară

Vară, vară, călduroasă
Te-așteptăm la noi acasă
Cu vacanță tu să vii,
Să fim fericiți copii.

Vară, vară, iubitoare
Te-așteptăm la noi la țară
Cu cireșe, vișini dulci,
De la noi să nu te duci.

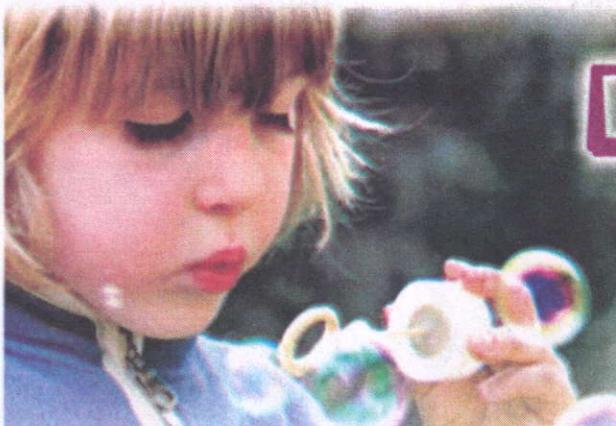
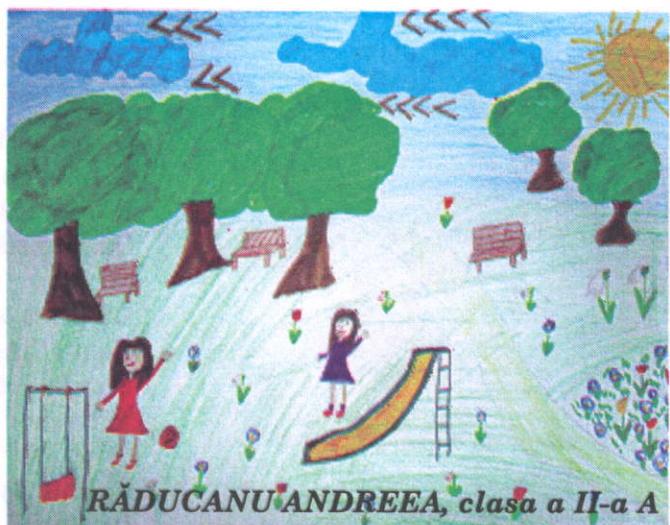
*Elev Ursea Vlad Mihail
Clasa a II-a A*

COPILĂRIA

Copilăria e ca un strop de soare,
O rază de pe cer,
Ușor mângâietoare,
Ce te îndeamnă să trăiești din plin,
Când cerul casei tale e senin.

E-un strop gîngăș de rouă
Sau poate-o rândunea?
Așa îmi pare mie
Copilăria mea.

*Eleva Bărzoi Bianca,
Clasa II-a B*

Astăzi numeroase țări sărbătoresc Ziua Copilului.

Ziua Internațională a Copilului a fost stabilită la Conferința Mondială pentru Protejarea și Bunăstarea Copiilor, organizată la Geneva din 1925.

Nu este tocmai clar de ce ziua de 1 Iunie a fost stabilită ca fiind Ziua Internațională a Copilului. Una dintre teorii este următoarea: consulul chinez de la San Francisco a strâns un număr de orfani chinezi pentru a sărbatori Festivalul Dragonului, care s-a întâmplat să fie chiar pe 1 iunie, dată care a coincis de asemenea cu Conferința de la Geneva. De atunci s-a stabilit ca 1 Iunie să fie Ziua Internațională a Copilului, mai ales în țările comuniste. În vest, această zi este sărbătorită în alte zile ale anului, dar nu i se acorda prea mare atenție. Astfel, această zi a fost interpretată ca fiind o sărbătoare comunista.

Din istoricul momentelor mai importante ale mișcării de promovare a drepturilor copilului:

Despre 1 iunie

- 1924 - Adoptarea de către Liga Națiunilor Unite a Declarației Drepturilor Copilului

- 1925 - Conferința mondială pentru protejarea și bunăstarea copiilor, organizată la Geneva

- 1989 - Adunarea Generală a Națiunilor Unite adoptă la 20 noiembrie Convenția privind Drepturile Copilului

- 1990 - Parlamentul României ratifică și Convenția Națiunilor Unite

Ziua Copilului este sărbătorită în lume la date diferite, în funcție de istoria națională a fiecarei țări. Astfel: în 25 de țări, în majoritatea foste sau actual comuniste la 1 Iunie; Vesticii au date separate acordând în general, mai puțină atenție acestei sărbători: Germania, partea de est, la 1 Iunie, Germania, partea vestică, la 20 Septembrie, Polonia, Cehia, România, la 1 Iunie, India, la 14 Noiembrie, Japonia, Coreea de Sud, la 5 Mai.

Ce ar trebui să fie 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului la noi, în România?

După părerea mea, ar putea fi: multe bucurii pentru copii, baloane colorate, jucării, dulciuri, hăinuțe noi, jocuri și distracții în parcuri, prieteni noi, generozitate, dragoste, inocență, puritate, duioșie, pictură, dansuri, plimbări, desene pe asfalt, filme, urări, felicitări.

*Eleva David Andreea,
Clasa a VII-a C*

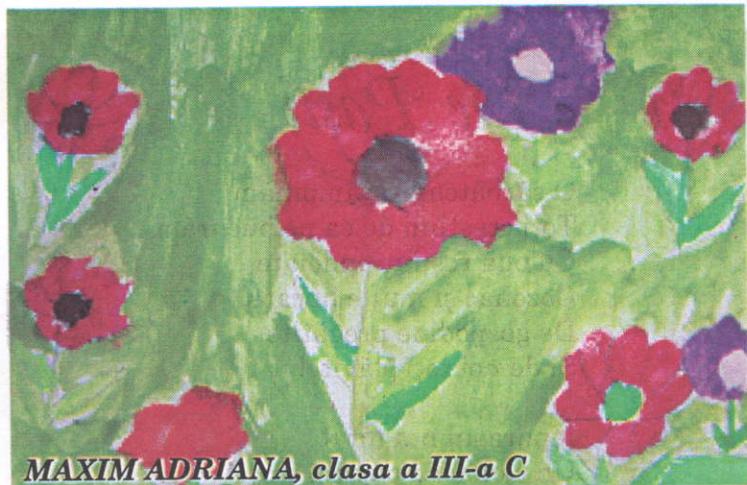
1 IUNIE

Este 1 Iunie
Prima zi de vară.
Soarele e mai vioi,
E frumos afară!

În clasă suntem bucuroși
Căci avem serbare.
Este ziua noastră,
O zi de sărbătoare!

Și a venit lume multă:
Frați, părinți, bunici,
Cântece și poezii ascultă
De la noi, cei mici.

Eleva Vizitiu Pietrăreanu Maria Emilia
Clasa I D

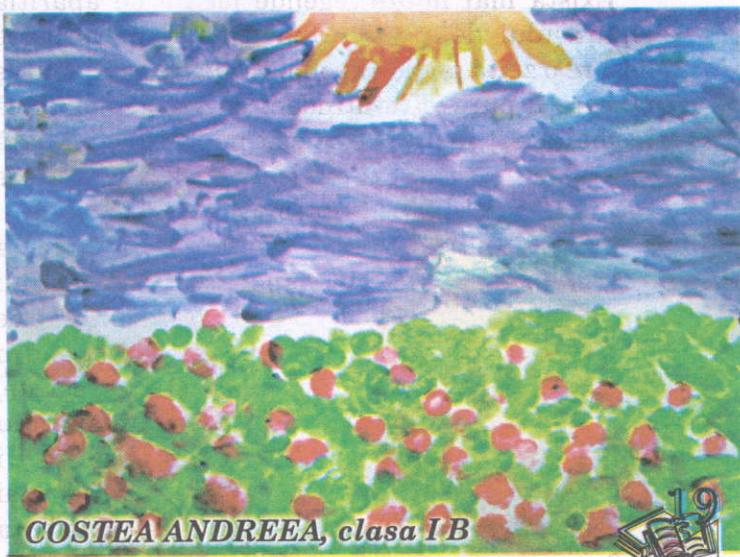
**Ce e
copilăria?**

Ce e copilăria?
Un zâmbet de mămică,
Ce-mi spune zi de zi
Că sunt scumpete mică.

Ce e copilăria?
Un zâmbet de tătic,
Ce bucuros mă-nvață
Cum să fiu fericit.

Ce e copilăria?
Acum eu înțeleg,
Sunt clipe fericite
Și tot ce pot s-aleg.

PODOREANU BIANCA
Clasa a III-a B

De Paști

O sărbătoare-ntâmpinăm
Toți creștinii de ea ne bucurăm
Cu ouă roșii-ncondeiate,
Cozonac și multe bucate,
De gospodine pregătite
Și de noi toți slăvite!

Iepurașul n-a uitat,
Un cadou să pună-n sac
Pentru copiii cuminți
Care-ascultă de părinți.

De-nvierea lui Hristos
Să-l slăviți cum se cuvine
Pe Cel care
Și-a dat viața pentru voi!

*Eleva Vișan Cristina Raluca
Clasa a VI-a B*

Eleva Dobrin Andreasa, clasa I B

NAE CRISTIANA CLASA a IV-a A

Legenda iepurașului de Paște

Pentru noi toți, momentul în care primăvara își intră cu adevărat în drepturi ne duce cu gândul la sărbătorile de Paște și învierea Domnului. Unul dintre elementele importante, mai ales pentru copii, în această perioadă este iepurașul de Paște.

Există mai multe legende legate de apariția iepurașului de Paște! Una dintre ele vorbește despre o zeiță anglo-saxonă, care avea un iepuraș pe care îl purta pretutindeni cu ea. Se spune că tocmai acest iepuraș a vopsit pentru prima dată

ouăle într-o zi frumoasă de primăvară.

O altă legendă a apariției iepurașului de Paște își are originile încă din timpurile creștine, când iepurașii erau considerați animalele cele mai fertile și existența lor reprezenta

nașterea unei vieți noi.

Se spune că, spre sfârșitul iernii, zeița Zastre a găsit o pasăre rănită pe câmp. Pentru a-i salva viața, zeița a transformat-o în iepuroaică, aceasta păstrându-și caracteristica de a depune ouă. În semn de mulțumire că a salvat-o de la moarte, iepuroaică ornează ouăle pe care le-a făcut și i le-a dăruit zeiței. Atunci a apărut și tradiția ca iepurașul să aducă copiilor cadouri și ouă vopsite, sau mai recent de ciocolată.

O altă legendă spune că iepurașul a apărut prima dată pe meleagurile Germaniei. În cărți, iepurașul de Paște este menționat în jurul anului 1500, dar se crede că tradiția acestuia în Germania este mult mai veche.

De asemenea, în jurul anului 1800 în Germania au fost făcute pentru prima dată prăjitură în formă de iepuraș care aveau o compozitie din zahăr și aluat. Tot în aceeași perioadă, atât în Franța cât și în Germania apar primele ouă din ciocolată.

*Eleva Stănculeanu Mirela
Clasa a VI-a A*

Fericire de Florii

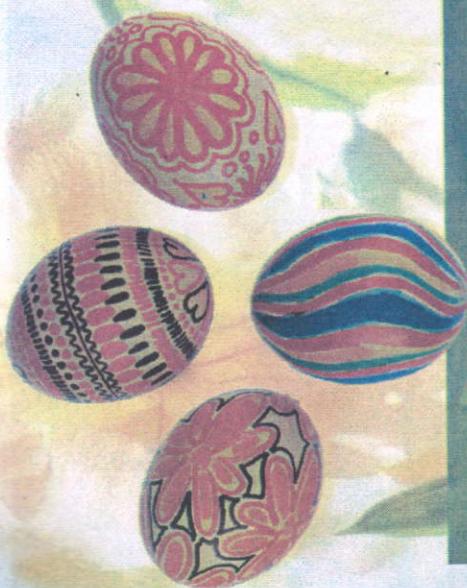
Au venit Florile,
La biserică noi mergem.
Au adus bucuriile,
Supărările le ștergem.

Domnul bun ne mântuiește,
Pe toți ne înveselește
Că intrarea Lui e sfântă,
Lumea e smerită, cântă.

*Eleva Loghin Ana
Clasa a IV-a B*

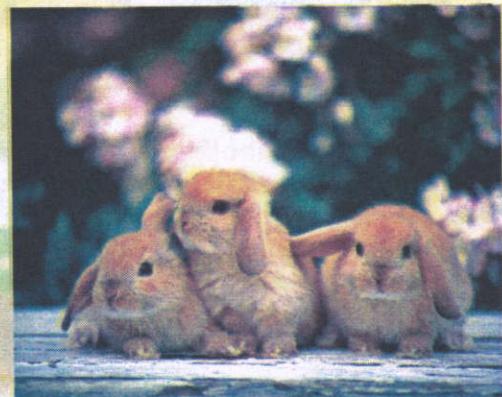

MERENEANU VALENTINA
CLASA a III-a A

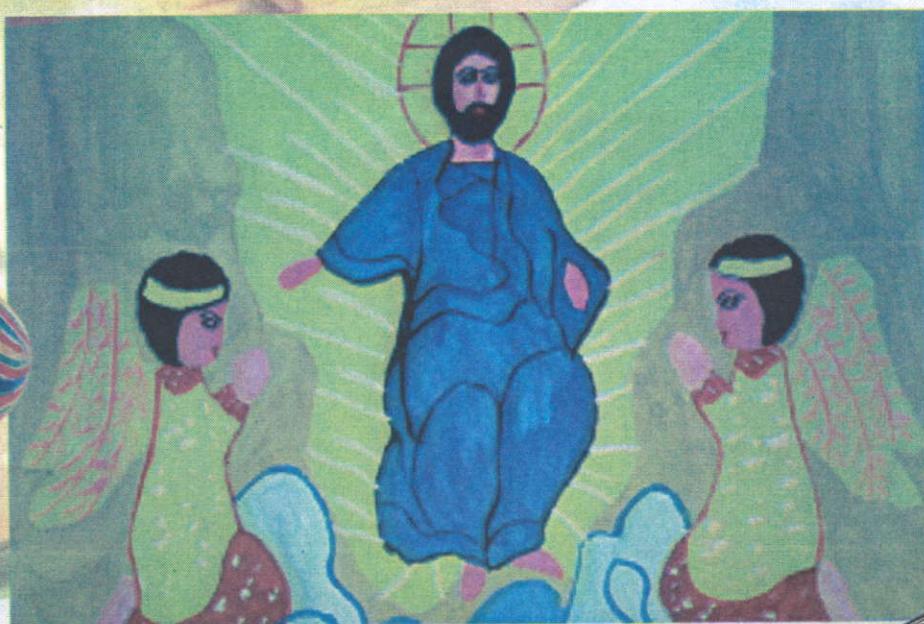

E Paste iar

Vremea caldă a sosit
Grădina a înverzit.
Floricele-ncep să-apară,
Păsări mii pe cer să zboare.
Paștele-l sărbătorim
Pe Domnul Iisus să-L iubim.
Că El însuși ne-a iubit
Și-n chinuri a murit.
Dar din morți El a-nviat
Și mântuire ne-a dat.
Domnul Iisus ne învață!
Să fim buni și drepti în viață!

*Eleva Negoiță Gabriela
Clasa a V-a A*

ARZOIU CONSTANTINA MIHAELA, clasa a IV-a C

SIMBOLURI PASCALE

Crucea este simbolul crucificării, opusul învierii.

Iepurașul aducător de ouă roșii provine de pe meleaguri germane și simbolizează fertilitatea.

Oul simbolizează învierea și sângele lui Hristos.

Mielul reprezintă victoria vieții asupra morții.

Fluturele este simbolul vieții lui Hristos.

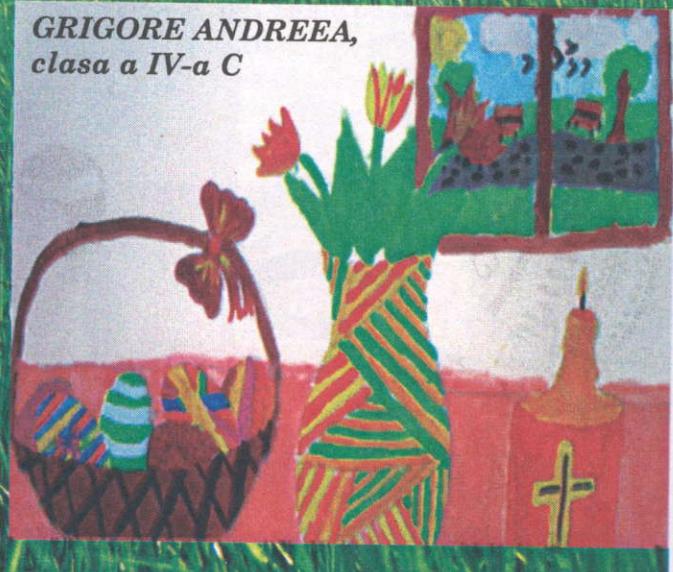
Păunul este simbolul vieții vesnice.

Elev Chibzui Leonard Gabriel
Clasa a-II-a D

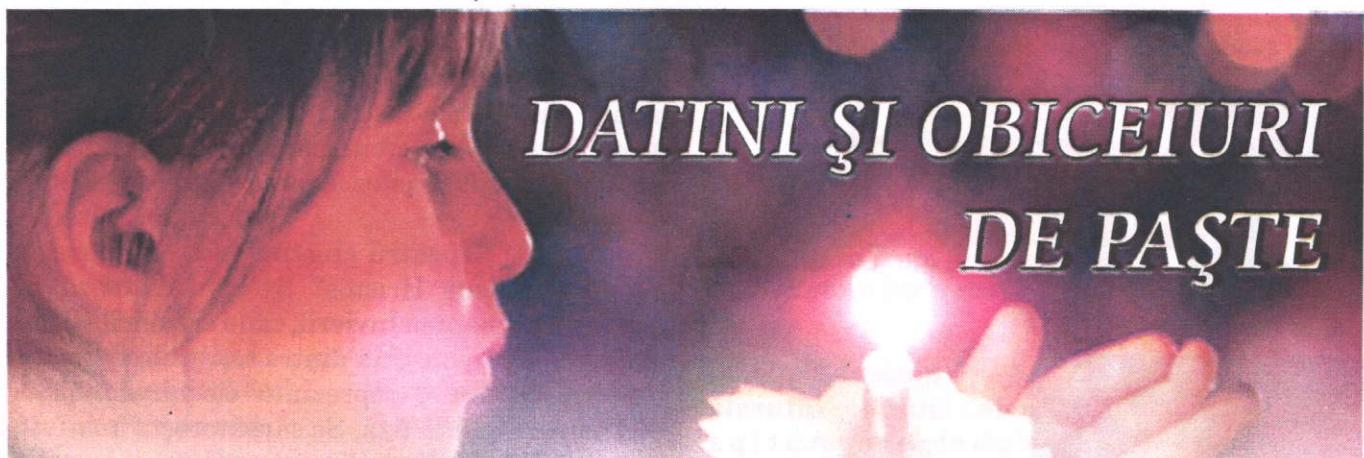

PASCU IOANA, clasa a IV-a A

GRIGORE ANDREEA,
clasa a IV-a C

DATINI ȘI OBICEIURI DE PAȘTE

La Călărași, la slujba de Înviere, credincioșii aduc în coșul pascal, pentru binecuvântare, ouă roșii, cozonac și ... cocoșii albi. Cocoșii sunt crescute anume pentru împlinirea acestei tradiții. Ei vestesc miezul nopții: datina din străbuni spune că, atunci când cocoșii cântă, Hristos a înviat! Cel mai norocos este gospodarul al căruia cocoș cântă primul. Este un semn că, în anul respectiv, în casa lui va fi belșug. După slujbă cocoșii sunt dăruiți oamenilor săraci.

În Bucovina, fetele se duc în noaptea de Înviere în clopotniță și spală limba clopotului cu apă neîncepută. Cu această apă se spală pe față în zorii

zilei de Paști, ca să fie frumoase tot anul și aşa cum aleargă oamenii la Înviere când se trag clopotele la biserică, aşa să alerge băieții la ele.

În părțile Sibiului, există obiceiul ca de Paște să fie împodobit un pom (un arbust) asemănător cu cel de Crăciun. Singura deosebire constă în faptul că în locul globurilor se agăță ouă vopsite (golite de conținutul lor). Pomul poate fi așezat într-o vasă frumoasă și farmecul sărbătorii sporește cu o podoabă de acest fel.

În Tara Moților, în noaptea de Paște se ia toaca de la biserică, se duce la cimitir și este păzită de feciori. Iar dacă nu au păzit-o bine, și a fost furată, sunt pedepsiți ca a doua zi să dea un ospăt, adică mâncăruri și băuturi din care se înfriptă atât „hoții”, cât și „păgubiții”. Dacă aceia care au încercat să fure toaca nu au reușit, atunci ei vor fi cei care vor plăti ospătul.

În Banat, la micul dejun din prima zi de Paști, se practică tradiția tămâierii bucătelor. Apoi, fiecare mesean primește o linguriță de paști (vin + pâine sfințite). În meniul acestei mese festive se include ciolanul de porc fierb, ouă albe și mâncăruri tradiționale. După acestea, se continuă masa cu friptura de miel.

**Eleva Nicula Elena
Clasa a III-a B**

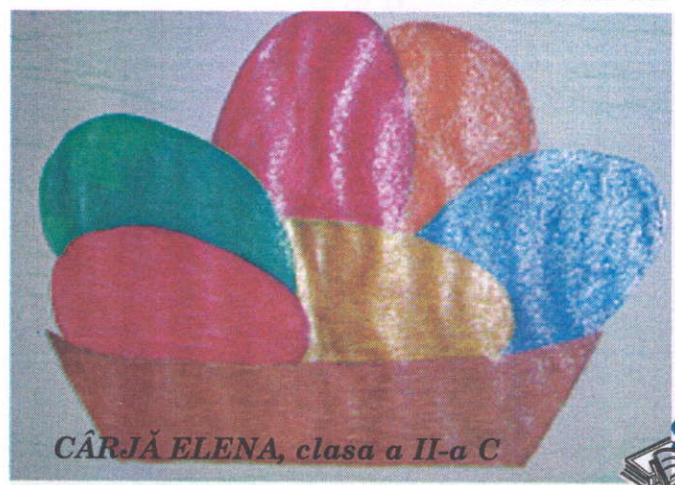

E PAȘTE! HRISTOS A ÎNVIAT!

De te-ai certat cu fratele, tu iartă!
De cineva te-a supărat, gândește:
Tu n-ai greșit vreodată? Viața-i scurtă,
Și oricând, greșeala se plătește.

E Paștele! Hristos a înviat!
Deși L-am răstignit, El ne-a iertat.
Iartă și tu, și eu, și lumea toată!
Viața nu o trăim decât o dată.

**Eleva Gîrbăcea Valentina
Clasa a VI-a C**

CÂRJĂ ELENA, clasa a II-a C

Ştiuți că?

• Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa” posedă cea mai importantă colecție de păsări din fauna țării noastre și 120 de specii din fauna mondială care acum sunt pe lista roșie (kiwi, păsările paradisului), iar dintre păsările dispărute aici se găsește scheletul întreg al unei păsări?

• se spune că pisicile au nouă vieți, pentru că își vindecă rănile foarte repede și cad tot timpul în picioare? În Antichitate, egiptenii și indienii cunoșteau capacitatele pisicilor în vindecarea anumitor boli, de aceea erau considerate ca făcând parte din rândul zeităților, fiind protejate ca atare.

• marea Pată Roșie vizibilă pe suprafața planetei Jupiter este o furtună uriasă - un uragan de gaz mare cât două planete Pământ?

• stelele emit lumina? Lumina Pământului provine de la Soare. Nimic nu calătorește mai repede decât lumina. O rază de lumină strabate 300.000 de km într-o secundă.

• FLORIILE este Sărbătoare creștină în duminica dinaintea Paștelui? În biserică se împart mătișori și ramuri de salcie în amintirea ramurilor de finic(curmă) cu care a fost întâmpinat Iisus Hristos la intrarea în Ierusalim.

• PAȘTELE pentru creștini este sărbătoarea invierii lui Iisus Hristos? Se comemorează în fiecare an în noaptea Invierii, când credincioșii iau lumină de la preot. Una dintre tradițiile specifice Paștelui ortodox o reprezintă ciocnirea ouălor roșii. Nu are o dată fixă. Se sărbătorește într-o zi din duminicile lunii aprilie sau mai.

• RUSALIILE- din latinescul Rosalia - „sărbătoarea trandafirilor” a fost inițial o sărbătoare pagână? Românii, în fiecare an, la începutul verii, sărbătoreau Rosalia în cinstea morților. Rudele se strâangeau pentru praznic la mormintele celor dispăruți, depunând multe flori, mai ales trandafiri. Fiind o sărbătoare foarte populară, s-a menținut și după oficializarea creștinismului (în sec. al IV-lea). În tradițiile poporului român, sărbătoarea s-a menținut cu numele de Rusalii. În ziua dedicată acestei sărbători se comemorează cei dispăruți.

• SÂNZIENELE în mitologia românească sunt echivalentul zânelor rele (Ielelor)? Potrivit superstițiilor, se manifestă în ziua de 24 iunie, când este „Nașterea Sf.Ioan Botezătorul”, la „înjumătățirea anului, când nu mai cântă cucul și soarele strălucește mai frumos”. Sânzienele sunt o sărbătoare populară magică. Oamenii se încing cu cingători de cicoare sau de pelin. Flori de scaieți, tunse de puf sunt atârnate peste noapte la streașină și după cât crește puful până dimineața se stabilește norocul persoanelor în cauză.

Florile de sânziene sunt puse la ferestre, porți, strelăinile caselor, existând credința că-i apără pe oameni de duhurile rele și aduc noroc în case.

*Culese de elevii:
Subțirică Ștefania și Vasile Mirabela,
clasa a III-a B,
Matache Gabriel,
clasa a IV-a B*

GHICITORI CU RĂSPUNS ÎN OMONIME

Toți am stat la școală
În ea câțiva ani
Și, de-avem nevoie,
Ne-mprumută bani.
(BANCA)

Însoțește hazul
Din timpuri străvechi.
Mamifer ce poartă
Ciucuri la urechi.
(RÂSUL)

Una-i săritoare,
Alta e țestoasă,
Ea deschide ușa
La orișice casă.
(BROASCA)

Șoricel înaripat
Care zboară pe-nserat,
Un arbust înalt ce are
Buchete mirosoitoare.
(LILIACUL)

ALTE GHICITORI...

Loc de cinste și povață
Şade-n clasă drept în față?
(catedra)

N-are trup, are picioare,
Face-n jur o roată mare!
(compasul)

Drept, înalt și subțirel
Cu veșmânt de lemn pe el,
Are vârful de cărbune
Pe hârtie multe spune.
(creionul)

E rotundă sau pătrată,
Uneori e colorată.
Nu-i var și nici ghips
Și e bună pentru scris.
(creta)

Păharel de oțel
Stă la gâtul unui miel:
Când elevii vin de-acasă
Îndată îi cheamă-n clasă!
(clopoțelul)

În grădină
De-i lumină
Și de-i cald și bine
O să iasă
O crăiasă
Plină de culoare
Ce se cheamă?
(floarea)

Se zvonește în toată țara
Vine, vine primăvara.
Și cu ea sigur mai vine
Ziua mamei, pentru tine.
Copil drag, ai prins de veste?
Ai aflat în ce zi este?
(8 Martie)

Chiar de 1 Martie
E deja tradiție,
Să-l primești
Să-l dăruiesti,
Primăvara s-o vestești.
Și, de-l porți cu bucurie,
Bine ţie o să-ți fie!
Căci el vine cu mult spor,
Ce e oare?
(Mărțișor)

Culese de elevii
Buda George-Cristian și Neagu Raluca,
clasa a III-a B

JOC DE CUVINTE

Hai să căutăm cuvinte
În vorbă invers citite!

Din RAC pot să fac un CAR
RAMA devine AMAR.

TREC se poate scrie CERT
Iar pe TREI îl facem IERT.
Dar COJOĆ e tot COJOC,
IAR e RAI
Și TOC e COT.

ION întors face NOI...
Acum încercați și voi!

Dintr-un DOP scoatem un POD,
DOI îl transformăm în IOD,
COS desigur ne dă SOC
La fel COŞ devine ŞOC.
Din ROPOT facem TOPOR,
MOD este un DOM întors,
Iar ce-i SUS va sta tot SUS.

Înv. Maria Mirică

FANTEZII ÎN VERSURI

De la cap la coadă
Bun pentru mâncare.
Din coadă la cap
Bun pentru plimbare.
(CRAP)

De la cap la coadă
Merge înapoi.
Din coadă la cap
Este tras de boi.
(RAC)

De la cap la coadă
E foarte gustos.
Din coadă la cap
Fluviu maiestuos.
(LIN)

Înv. Maria Mirică

REBUS

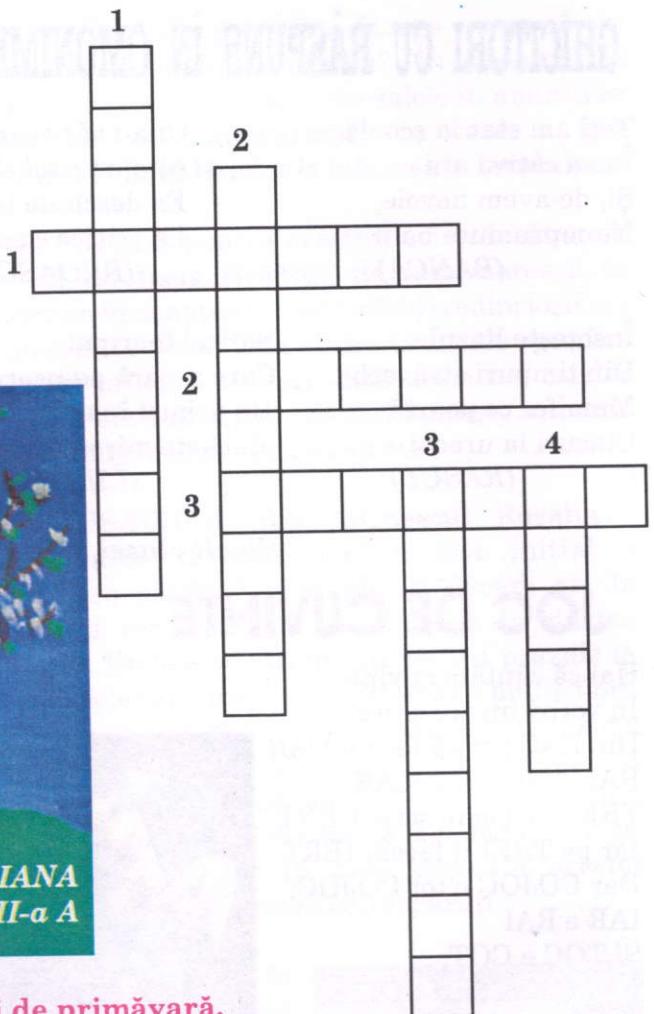
Vertical:

1. Vestitorul primăverii
2. Anotimpul mărțișorului
3. Pasare care vestește primăvara
4. Floare de primăvară

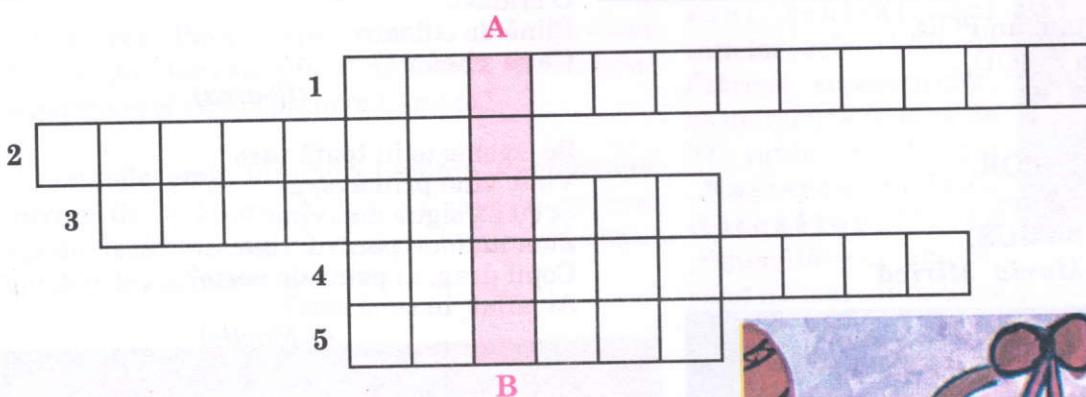
Orizontal:

1. Încălzește pământul
2. Prima lună a primăverii
3. Plante cu flori albastre care vestesc primăvara

*Elev David Andrei – Gabriel,
clasa I A*

Pe verticala A – B aflați numele unei sărbători de primăvară.

1. Trupul și sângele Domnului
2. Ziua în care sărbătorim Paștele.
3. Împărtășania sau.....
4. După ce Hristos și-a dat duhul,
pământul s-a
5. Simbolul credinței.

*Eleva Ciobanu Andreea,
Clasa a VII-a A*

LA FINAL

GÂNDURI LA SFÂRȘIT DE GIMNAZIU ALE ELEVILOR CLASEI a VIII-a, PROMOTIA 2011

„Împreună, punându-și fiecare amprenta asupra colectivului, ne-am sprijinit și ne-am îndrumat unii pe alții. Ca în orice grup, concurența dintre noi a născut mici dispute, dar ne-a și ajutat să devinim ceea ce suntem azi. Putem afirma cu mândrie că am fost alături de colegii care au avut mici probleme de sănătate, aducându-le zâmbete. Colegilor care au avut rezultate impresionante la învățatură, ajungând la etapele naționale ale multor olimpiade, le-am acordat toate încurajările noastre și toate urările de bine.

*Eleva Marin Alina
Clasa a VIII-a B*

„Sfârșitul de gimnaziu înseamna un nou început, dar și posibilitatea de a rememora momente frumoase sau mai puțin plăcute. Acești patru ani pot fi caracterizați prin prietenie, ajutor, încredere și înțelegere. O să-mi lipseasca fiecare coleg, chiar dacă nu întotdeauna ne-am înțeles. Mai e puțin și acesta poveste ia sfârșit, dar o nouă aventură ne așteaptă și trebuie să fim pregătiți.”

*Eleva Gogean Cristina
Clasa a VIII-a A*

„Nu îmi vine să cred că acești opt ani au trecut atât de repede, lăsând în urma lor amintiri frumoase. Nu o să uit pauzele la pătrat, în care ne certam dacă mingea a fost sau nu pe tușă, testele neașteptate, teama când primeam rezultatele, profesorii mereu înțelegători, orele frumoase care se terminau prea repede... Au fost opt ani minunați... Noi am crescut, ne-am maturizat și vom merge mai departe în viață, întotdeauna cu aceste amintiri care reprezintă copilăria noastră.”

*Elev Costea Costin
Clasa a VIII-a B*

„Îmi amintesc cu emoție și nostalgie de prima mea zi de școală. Așteptam cu nerăbdare să-mi cunosc colegii și pe cea care îmi va călăuzi drumul spre cunoaștere în următori 4 ani. Apoi, după ce am mai crescut, mi-am luat la revedere de la draga mea învățătoare, căci am trecut în clasa a V-a. Aici mă aștepta o lume nouă, doamna dirigintă și mulți profesori. Anii au trecut într-o clipită și acum trebuie să-mi iau rămas-bun de la școala mea, de la colegi, profesori, de la tot ce mă leagă de această școală. Aici este locul unde m-am format ca om. Le mulțumesc pentru tot, dragilor mei colegi și domnilor profesori care m-au ajutat să fiu ceea ce sunt astăzi.”

*Eleva Carniciu Alexandra
Clasa a VIII-a D*

„Și acum îmi aduc aminte cum pășeam timid pe treptele ce mă duceau spre clasa a cincea. Sunt sentimente puternice, care fac parte din mine și din trecutul meu de școlar.

N-am să uit oamenii extraordinari care m-au ajutat și care m-au învățat tot ce ștui. Din toată inima, le transmit profesorilor mei un sincer mulțumesc.”

*Elev Munteanu Andrei
Clasa a VIII-a B*

„Emoția clasei a V-a ...cum s-o uităm? Pășeam ca într-un labirint fără sfârșit, ca mai apoi, profesorii - o experiență total necunoscută - să ne îndrume pașii spre ieșire. Mulțumim și nu vă vom uita! Mărturisim cu regret că timpul a fost necruțător cu noi, grăbindu-ne parcă zborul spre înălțimi.”

*Elevi Burecu Hristina și Voicu Tatiana
Clasa a VIII-a C*

ISSN 1843 - 9381

Tipar: TIPOGRAFIA S.A.
Str. Filatului Nr. 3, loc. Slobozia, jud. Ialomița
Tel./Fax 0243 231 888, E-mail: tipografia@gmail.com.
www.TipografiaSA.ro